

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XIII. Hortatur ad gratitudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

oleo , nutritur. Hæc est via tutissima,
qua itur in Cælum , quæ mihi confor-
mes efficit, quos prædestinavit in ado-
ptionem filiorum clementissimus Pa-
pas meus. Hac via terenderunt sancti
mei , qui per labores , & pericula, re-
gnum cælorum violenti rapuerunt. E-
stote ergo vos , filij mei , fortes in bel-
lo, & orate cum illo, qui dicebat: Pro-
ba me Domine, & tenta me , vre renes
meos , & cor meum. Et post agones
mortalitatis, inæstimabili consolatio-
ne dilatabuntur corda, & corpora ve-
stra: & fruemini beatissima luce mea.

CAP. X I I I .

Hortatur ad gratitudinem.

EX quo formavi hominē, o filij mei,
non cessavi die, ac nocte illi bene-
facere, & dolui super angustijs eius, si-
icut mater dolere solet super afflito v-
nigenito filio suo: Nec requieui videns
afflictionem eius , donec descendī, vt
liberarem eum , in similitudinem ho-
minū factus, & habitu inuētus, vt ho-
mo. Factus sū Pontifex corde miseri-
cors, tentatus per omnia, pro similitu-
dine

dine absque peccato. Nullum officium
prætermisi, ut exaltarem, & solarer fi-
lios Adæ fratres meos, quos hæredes
feci noui, & dulcissimi testamenti mei.
Omnem substanciam domus meæ pro-
dilectione, gratitudineque donavi. Si
fortè dona, quibus feræ mansuefiunt,
saxaque mouentur, corda hominū e-
mollirent. Nunc vero, post tot, tanta-
que infiniti amoris signa non est, qui
debita gratitudine respondeat tener-
rimo cordi meo. Quid faciam tibi ge-
neratio Adæ crudelis, quasi struthio in
deserto? Ego plantavi te vineam ele-
ctam ad delicias meas: quomodo con-
uerfa es in amaritudinem, & fel dra-
conum, vinea aliena? Quid est hoc? Nō
est amor, non est gratitudo, non est in-
ter homines, qui commemoret inæsti-
mabilia beneficia mea. Canes ipſi, qui
modice pane, cum multis verberibus &
seueris dominis aluntur, si fortè ab-
ſint, ob dominorum absentiam con-
tristantur, & cùm eos dominum re-
uertentes à longè vident, præ ma-
gnitudine latitiae exultant, & eis iu-
cundissimè blandiuntur: & serui

D 6

meg,

84   *De Prudentia iustorum.*

mei , pro quibus dolores , & agones mortalitatistuli, & quos carne, & sanguine meo paui & potaui, obliti sunt mei. Couertimini iam, filij mei, ad vos ipsos, & offerte mihi , in hostiam laudis, vitulos cordium, & labiorum vestrorum. Sacrificium enim laudis honorificabit me: & dabo vobis pluuiam voluntariam fontis viui , quem ingratitudo siccauerat. Si volueritis, & audieritis me benefaciendi cupidissimum , bona terræ viuentium comedetis. Abyssus inuocabit abyssum in lege misericordiarum mearum: quæ descendent in capita vestra, sicut in verticem Nazaræi. Non erit terra vestra , sicut terra Aegypti , in qua, in hortorum morem, aquæ per fossas ducuntur irriguæ: Sed meliori sorte largissimas de cælo pluuias recipiet : Et ego allectus gratitudine vestra, prosperabo vos victuros mecum cum sole, & ultra lunâ, & numerabo vos inter dulcissimos filios cordis mei.

C A P. XV.

Hortatur ad fortitudinem.

CERTATE bonum certamen fiduci, &

